

Ο ΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ: ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΟΤΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΗΡΗΣΚΕΙΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΝ ΑΛΛΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αναφερόμενος στη συνεδρία της Ιεράς Συνόδου Ιεραρχίας στις ιδιομορφίες του εκκλησιαστικού κηρύγματος, ο Αγιώτατος Πατριάρχης Κύριλλος υπενθύμισε ότι ο Απόστολος Παύλος λάμβανε υπόψη του τις ιδιομορφίες του εκάστοτε ακροατηρίου, επιδιώκοντας *τοῖς πᾶσι γίνῃ τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσῃ* (πρβλ. Α' Κορ. 9 22). Ειδικότερα δε ο Απόστολος δίδασκε να προσεγγίζουμε κάθε ηλικία διαφορετικά: *«Πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ»* (Α' Τιμ. 5.1-2).

Ὡς εκ τούτου ο Προκαθήμενος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας προέτρεψε τους Συνοδικούς να σκεφθούν την προσέγγιση των καρδιών των νέων της εποχής μας.

Επίσης ο Αγιώτατος Πατριάρχης επέστησε την προσοχή του ακροατηρίου στο γεγονός ότι στη νέα γενιά ανήκουν εκπρόσωποι διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων, με διάφορα ενδιαφέροντα, συμπεριλαμβανομένων και εκπροσώπων α' ή β' υποकुулτούρων, φοιτητών και μαθητών, επιστημόνων και εργαζομένων κλπ. «Κάθε ομάδα έχει ιδικές τις αυθεντίες και προσανατολισμούς, γι' αυτό οι μέθοδοι αποστολής στους νέους είναι αμφίβολο ότι είναι ενιαίες», τόνισε ο Προκαθήμενος της Ρωσικής Εκκλησίας.

«Τα παρελθόντα χρόνια έχουν γίνει πολλά. Σε πολλές επαρχίες έχουν ιδρυθεί συμβούλια νέων των επαρχιών, διοργανώνονται ποικίλες εκδηλώσεις με συμμετοχή νέων, προωθείται ο νεανικός εθελοντισμός. Αντιπαραβάλλοντας αυτό με εκείνα τα οποία είδαμε μόλις προ ολίγων ετών, μπορούμε να πούμε για μεγάλες θετικές αλλαγές στο έργο με τη νεολαία και στο επίπεδο όλης της Εκκλησίας, και στο επίπεδο των επαρχιών και επιμέρων ενοριών. Και όμως πρέπει να κάνουμε μια νηφάλια εκτίμηση της κατάστασης. Το αποτέλεσμα του έργου που έγινε, είναι μικρό μόνο μέρος εκείνων, τα οποία πρέπει να γίνουν ακόμη», υπογράμμισε ο κ. Κύριλλος.

«Ο λόγος μας εισακούεται πρωτίστως από εκείνους, οι οποίοι μόνοι τους έρχονται στους Ναούς. Για πολλούς από τους νέους και νέες μας η Εκκλησία παραμένει κάτι άγνωστο, το οποίο ευρίσκεται εκτός της βιώματος και της πείρας αυτών. Εν τω μεταξύ οι νέοι δεν είναι αδιάφοροι, αναζητούν τη δικαιοσύνη και θέλουν να καταλάβουν την αλήθεια. Ταυτόχρονα το χαρακτηριστικό των νέων μυαλών είναι η αντίδραση, η οποία προκαλείται από την επιθυμία τους μόνοι τους να προσεγγίσουν το γίνεσθαι τους, να αξιολογήσουν εκείνο, το οποίο παλαιότερα δέχονταν με πίστη και άκουγαν από τους μεγάλους. Εξ ου και η προτροπή του Αποστόλου προς τον Επίσκοπο Τιμόθεο να νουθετεί τους νεωτέρους ως αδελφούς και καθόλου με έπαρση.

«Οι εκκλησιαστικές νεανικές οργανώσεις, οι κινητοποιήσεις νέων δεν πρέπει να καταλήγουν σε κάτι ημιεπίσημο, ηθικιστικό και βαρετό.. ένα πειστικό κήρυγμα, ιδιαίτερα όταν έχει αποδέκτες τους νέους, οφείλει να ενισχύεται από έργα, να προβάλλει τη διαχρονική καινότητα του Ευαγγελίου του Χριστού, να αποδεικνύει ότι όταν κανείς ακολουθεί τον Χριστό, αυτή είναι η αυθεντική αντίδραση, η απομάκρυνση από στερεότυπη συμπεριφορά, η οποία επιβάλλεται από τον εκκοσμικευμένο κόσμο», πιστεύει ακράδαντα ο Πατριάρχης Κύριλλος.

Σύμφωνα με τον Αγιώτατο Πατριάρχη «για τους νέους, ίσως περισσότερα από κάθε άλλη ηλικιακή ομάδα σημαντική είναι η ιδέα ότι ο χριστιανισμός είναι μια θρησκεία ελευθερίας και όχι απαγορεύσεων, εκτός απαγόρευση της αμαρτίας, και εκείνοι οι περιορισμοί, οι οποίοι προτείνονται στο χριστιανό, χρειάζονται εφόσον μᾶς βοηθούν να αποκτήσουμε την πληρότητα της ζωής και να καταλάβουμε τι είναι η γνήσια αγάπη, η οποία δεν παύει με το τέρμα της φυσιολογικής ζωής, αλλά περνάει στην αιωνιότητα».

«Φροντίζοντας τους νέους οφείλουμε να μη λησμονούμε και εκείνους, οι οποίοι ευρίσκονται στην Εκκλησία από παιδί. Πολλοί νέοι μεγάλωσαν στις οικογένειες, οι οποίοι δραστήρια συμμετείχαν στην εκκλησιαστική ζωή και από παιδική ηλικία δοκίμασαν άσκηση υπό τη μορφή των αυστηρών νηστειών και εκτεταμένων ακολουθιών, προσκυνηματικών εξορμήσεων. Έχουν γίνει αυτά τα παιδιά των γονέων, οι οποίοι εκκλησιάζονταν, Ορθόδοξοι νέοι; Βοηθούσαν οι ενορίες τα παιδιά και τους εφήβους αυτούς να βρούν τη θέση τους μέσα στην Εκκλησία;... Οφείλουμε να βρούμε σωστά λόγια για να απευθυνόμαστε σε αυτούς τους νέους και νέες».